

వే||బ్ర||శ్రీ వేదాంత సుబ్బయ్యశాస్త్రి విరచిత
తత్వాలు

1 వ తత్వం

1. సతతం భజ సద్గురునాథం సద్గురునాథం గురువరదేవం ।
పాపారణ్య దవానలరూపం శంభుముమాపతి పరమేశం ॥
2. సకలసురాసుర భయహర దేవం నిర్మలనిత్య నిరాకారం ।
బ్రహ్మాద్వమరే ప్రొల్లితవందిత సర్వేశం సురలోకేశం ॥
3. సకలచరాచర భవనాధారం వేదవేద్య శివద్యుగ్రూపం ।
ఏకాకారం చిన్మయరూపం పరిపూర్ణం బ్రహ్మీనందం ॥
4. నిర్మలనిర్గుణ నిత్యనిరంజన చైతన్యం హృదయాకాశం ।
సర్వజీవహృదయాంతరవాసం కైలాసం చిత్స్వఖదేశం ॥
5. జన్మమృత్యు భయరోగ నివారణ పరమేశం గగనాకారం ।
జగదాధారం భవభయనాశం మోహవినాశన సర్వేశం ॥
6. సర్వసముద్భవ కారణరూపం సర్వేశం విజ్ఞానమయం ।
సర్వభక్తజనమానసహ సం శివరూపం పరమానందం ॥
7. దేహవిలక్షణ చిన్మయరూపం కైవల్యప్రద గురునాథం ।
ద్వంద్వాతీతం పరమగురు మహాదేవం శ్రీ సద్గురునాథం ॥

2 వ తత్వం

1. శరణు గురుమహాదేవ సర్వేశ్వర సదాశివ శంకరా ।
శరణు శ్రీ గురునాథ సర్వాధార శ్రీగురు శంకరా ॥శ॥
2. శరణు నిజసఖరూప నిత్యాఖండరూప మహేశ్వరా ।
శరణు మృత్యుంజయ సదాశివస్వామి సద్గురుశంకరా ॥శ॥
3. శరణు పావనమూర్తి పరశివదేవ గురువర శంకరా ।
శరణు సద్గురుదేవ విశ్వనియామక ప్రభు శంకరా ॥శ॥

4. శరణు మాయాతీత నిజసాక్షి స్వరూపా శంకరా ।
 శరణు త్రిగుణాతీత విశ్వాతీత భేదభయంకరా ||శ||
5. శరణు నిరఘ నిరంజనాద్వయ దేవ శ్రీగురు శంకరా ।
 శరణు నతజనపాల గురుమహాదేవ సద్గురు శంకరా ||శ||

3 వ తత్వం

1. శంకరగురుదేవా ||జయజయ|| శంకరమహాదేవా । ||శం||
 శంకర నేనీ కింకరుడను యమ । కింకరులొసగెడు బాధమాన్ముము ।
2. చిన్ననాటనుండి దేవా ! నిన్ను వేడుకొంటినిరా ।
 ఎన్ని విధంబుల బతిమాలినను । కన్నదెఱచి ననుజూడవదేల |శం|
3. దోషముజేసితిరా ।నాపై రోషముజేయకురా ।
 దోషములెల్లను నాశముజేసెడు । ఈశుడె నీవని నమ్మితిదేవా |శం|
4. మరణభీతిద్రుంచి ।నాలో దురభిమానమణచి
 కరణసాక్షియగుగురుమహాదేవా । శరణుజొచ్చితిని గాపుముదేవా |శం|

4 వ తత్వం

- శంకరా ఇది ఎంతటిదౌర్భాగ్యమురా । సంకట పరిహార శ్రీసద్గురు |శం|
1. ఇంటిలోని మృష్టాన్నము వదలుచు ।ఇంటింటికి తాభిక్షము నెత్తెడు ।
 శుంఠునిపరి తన నిజసుఖమెరుగక । కంఠశూలమగు కాంతలగోరుట |శం|
2. తన నిజరూపము తానెఱుగక ఈ । తనువే తానని భావించుచుమది ।
 నిను మరచుచు నీ మాయకువశుడై ధనవనితాదులు సుఖమని తిరుగుట|శం|
3. చచ్చేవారినిజూచుచు తనలో । ఇచ్చ వచ్చినట్లెల్లను మెలగుచు ।
 నిశ్చలముగ నీధ్యానముజేయక । చచ్చేటప్పుడు గడగడవణకుట |శం|
4. ఎన్నటికైనను తానొకనాటికి । అన్నిటివదలుచు చనవలెనని నే ।
 నెన్ని విధంబుల బోధించిన ఈ । మనసీ తనువభిమానము వదలదు |శం|
5. బాల్యంబంతయు ఆటలయందున । స్త్రీలోలుండై యౌవనమందున ।

- కాలమంత నే వ్యర్థము పుచ్చితి । కాలుడు వచ్చెను ధ్యానము నిలువదు ।శం।
6. దేహము వార్ధక్యంబును । బొందెను మోహముమాత్రము వదలదు
మాయా సాహసమెట్టిదో నేనెఱుగను నే! మాయను దాటగ నాతరమా ప్రభూ
।శం।
7. వేదార్థము లెల్లను దెలిసియు నే ! బోధరూపుడై నిలువక నేనీ ।
భేదబుద్ధిచే కని సతిసుతులను, నాది నాదియని యభిమానించుట ।శం।
8. మూడు తనువులను మూడవస్థలను । కూడియుకూడక వెలుగుచు
నుండెడు ! వాడే నేనని దృఢముగనుండక । మూఢుడగుచు బహుచింతలము
నుగుట. ।శం।
9. గురుమహాదేవా నీవేగతియని । పరిపరివిధముల నినువేడితిరా ।
మరణభీతిబోగొట్టుచు నీవే । కరుణతోడ ననుగావుము దేవా ।శం।

5 వ తత్వం

1. ఎన్నిదినములనుండి నిను నే వేడుకొంటిని గురువరా ।
నిన్ను మఱచుచు తిరిగిబ్రతికెడు పాడుబ్రతుకివ్వకుమురా ।ఎ।
2. నిన్నునే ధ్యానించకుండిన దేవ అది నాదోషము ।
నన్ను విషయ సముద్రమందున ముంచితే నీ దోషము । ।ఎ।
3. భక్తివైరాగ్యంబు వేడకయున్న అది నాదోషము ।
ముక్తిదారిని జూపకుండిన నీది కాదా దోషము ? ।ఎ।
4. శిష్టజనులను జేఱకుండిన దేవ అది నా దోషము ।
దుష్టులను తప్పించకుండిన నీదికాదా దోషము ? ।ఎ।
5. నాదుతప్పలనెంచి శిక్షనుజేయు భీరుడు నీవురా ।
నీదుతప్పలనెంచుభీరుడు లోకమందే లేడురా ।ఎ।
6. నాకు నిజముగ నిన్ను వదలిన వేఱుదిక్కే లేదురా ।
లోకమెల్లను వెదకిజూచిన నీకు ఎదురేలేదురా ।ఎ।

7. ఏమి ఈ అన్యాయమిది నేనెవరితో మొఱలిడుదురా ।
ఈ మహాభవసాగరంబున నన్ను ముంచితివేలరా ? ।ఎ
8. నీదుమాయనుగెలువ బ్రహ్మాదులకునైనను సాధ్యమా ।
నీదుమాయావలను ననుచిక్కించిచూచుట న్యాయమా ? ।ఎ
9. చిక్కిమాయకు దుఃఖమున నే నేడ్చుచుండిన హాస్యమా ?
దిక్కుమాలిన వాడ నను విడనాడి చూచుట న్యాయమా ? ।ఎ
10. వేగవేగమె బ్రుంగుచున్నది ఆయువంతయు కాలము ।
భోగబుద్ధిని మానకున్నది పాడుఅంతఃకరణము ।ఎ
11. ఏమిచేయను తోచకున్నది నినువినా దిక్కెవరురా
హేమహాదేవాభిదేవా, నను సంరక్షించరా । ।ఎ

6 వ తత్వం

- గురువేగతియనుమనసా । తత్త్వ గురుపాదములకంటె ఘనమేదే మనసా ।గు
1. మరచుచు నిను తిరిగితివే ।నేను నరుడని మాంసకాయమునే నమ్మితివే ।
తరుణులపాండు కోరితివే । కోరి । పరిపరియోనుల పుట్టి చచ్చితివే ।గురు
 2. ధనధాన్యబంధు భాగ్యములు ।నీదు । ఘనతనెరుంగని మాయా కార్మములు ।
కొనలేని దుఃఖజాలములు । అందు । మనసుంటే తొలగవు బహుసంకటములు
।గురు
 3. నిను నీవు ఎఱుగుసాహసము ।వదలి । కనుబడుచుండు నీజడదృశ్యచయము ।
మననింప నీకేమిఫలము । చూడు । నినునీవు ఎఱిగిన ఆనందమయము ।గురు
 4. ఎరుకది శూన్యము కాదు ।నిత్య । పరమానందమువట్టి మాటలరాదు ।
గురుతేమియం దగుబడదు ।శ్రీస । ద్గురుమహాదేవుడన్యమునీకుగాదు ।గురు

7 వ తత్వం

1. దేవుని నీవు భజించుమురా ।ఇక నీవు భజించి సుఖించుమురా । భావము
నందున వెలుగుచునుండెడు । దేవుడు నీ నిజగతియని నమ్ముచు ।దే

2. మోహము నీలో ద్రుంచుమురా । ఆత్మ । ద్రోహము మది నీవెంచకురా ।
సాహసమున వైరాగ్యము జెందుచు । పూహల కందక మనుసున వెలిగెడు । దే
3. కాంతసుఖంబని ఎంచకురా । అది । ఎంతో సంకటమూలమురా । ఎంత
మాత్ర సుఖమగునది నీ దే । హాంత మందునిను చింతలముంచును । దే
4. మాయ సంసారంబది కనరా । ఈ మాయకుచిక్కి తపించకురా ।
కాయము కేవల మాంసమయంబని । కాయము నమ్మక దేవుని నమ్ముచు । దే
5. నిను నీవు వుద్ధరించు కొనవలెరా । మఱి నిను యింకెవరుద్ధరించరురా ।
నినుగెల్లిన నీకు నీవేమిత్తుడు । నిను మరచిన నీకు నీవే శత్రువు । దే
6. నరులిక మెచ్చిన యేమగురా । ఆ । పరముని మనసున మరవకురా ।
నరులిక మెచ్చిన మోక్షమునిత్తురె । పరముడు మెచ్చిన మోక్షము నివ్వడే । దే
7. బాహ్యమునందున దొరకదురా । హరి । నీ హృదయము నందుండునురా ।
దేహము మరచుచు హరిని భజించిన । శ్రీహరి నీలో వెలుగునురా । దే
8. సాకారమునైనను సరియే । ని । రాకారమునైనను సరియే । సాకార నిరాకారం
బులు ఆ । లోకేశ్వరునికి ఆకారములవి । దే
9. ఆ మరణము నిను వదలదురా । అపు డేమియు జేయగ తోచదురా ।
ఏమరకుండగ నీమది నిరతము । శ్రీమహాదేవుడె నీసద్గతియని । దే ।

8 వ తత్వం

1. లోపల వెలుపల నిండిన శివునికి ఆవాహన మనునది గలదే ।
ఆ పరమాత్ముడు సర్వాధారుడు అతని కాసనముంగలదే । లో
2. నిత్యశుద్ధ పరమాత్మకు పాద్యం బర్హ్యంబాచమనముగలదే నిత్యనిర్మలా
ఖండ పరమాత్మకు స్నానంబెం దైనను గలదే । లో
3. జగదాధారుండగు పరశివునకు వస్త్రపు పుపచారముగలదే । జగమెల్లను
వ్యాపించియుండు దేవుని కుపవీతంబును గలదే । లో
4. మనసున వాక్కులకందని నిర్వా । సనవరునకు పుష్పములేల ? కని

- విషయంబుల నంటక వెలిగెడు । పరమాత్మకు గంధము యేల ।లో
5. అక్షయుడగు బహుసుఖ లక్షణునికి । ఈజడ ఆభరణములేల లక్ష్మమునకు
చిక్కని నిజసాక్షికి ఈ బియ్యపు అక్షతలేల ।లో
6. నిర్విషయుండై వెలుగు పరాత్మకు । ధూపపు వుపచారముగలదే ।లో
సూర్యుని వెలిగించెడు పరమాత్మకు । దీపంబెందైనను గలదే ।లో
7. నిత్యతృప్త నిరవయవుండగు పర । బ్రహ్మకు నైవేద్యము గలదే । సత్తుచిత్తు
ఆనందస్వరూపునికి । తాంబూలంబునుం గలదే ।లో
8. బోధరూప పరంశ్రీతి స్వరూపునికి । నీరాజనము గలదే । వేదములక
గోచరుడగు వరముని ।స్తుతియించుటకును కాగలదే. ।లో
9. ముందు వెనుక ఎందెందుండెడుదే । వునికి ప్రదక్షిణమెట్లగురా । సందులేక
తానిండిన శివునికి । దండప్రణామం బెట్లగురా. ।లో
10. అందిందుండుచు నచలుండగు పర । శివునికి వుద్వాసనగలదే । బంధరహిత
సహజానందునికి । పూజల సంబంధము గలదే. ।లో
11. జీవుడు వ్యామోహము వదలుచు తన । నిజతత్వము కనుగొనవలెరా ।
జీవుడు తానె మహాదేవుండని । పూరకున్న నిజ పూజగురా ।లో

9 వ తత్వం

1. ఎన్నటికో । నాకెన్నటికో చిన్మయుడగుచును శాంతమునొందుట ।ఎ
2. ఎక్కడిబంధువు లెక్కడి మమతలు । ఎక్కడి మోహములెక్కడి దుఃఖము ।ఎ
3. సతి సుతులను అభిమానము వదలుచు|సతతము నిన్నే చింతించుట నాకు ।ఎ
4. మనసున వేవిధ విషయము లెల్లను । మననము జేయక నెమ్మది పొందుట ।ఎ
5. ఎన్ని విధంబుల కర్మల పూజల । నెన్ని జేసినను శాంతియులేదే ।ఎ
6. దేహము నేనను మోహము వదలుచు|బ్రహ్మమునేనని సుఖముగ నుండుట।ఎ
7. వేదాంతార్థము లెన్ని దెలిసినను । నాదియనెడు అభిమానము వదలదు ।ఎ
8. ఎరుక మరపులను ఎలిగెడు ఎరుకే । గురుమహాదేవుని నిజ రూపంబని ।ఎ

10 వ తత్వం

1. ఎంతటి సాహసమే । మాయా ఎంతటి సాహసమే ॥ అంతింత
యనరాని చింతల జిక్కించి । ఎంతటి దుఃఖసాగరమున ముంచితి ।ఎం।
2. దేహ విలక్షణచిన్మయుడగు నాకు ।దేహమే నేనని మోహము జూపితి ।ఎం।
3. తరులను గిరులను సురవరులను జూపి । పరి పరి విధముల
మ్రొక్కించి ముంచితి ।ఎం।
4. మర్తము జూపక కర్తలజేయించి । నరక నాకములకు తిరిగించి ముంచితి
।ఎం।
5. భౌతిక దేహమునందున భవభీతి । జాతినీతి భ్రాంతిజూపించి ముంచితి ।ఎం।
6. సీరూపమును జూడ మాయమైపోతివి । నా రూపమును కనలేకుండ మరుగైతి
శ్రీం।
7. ముందు వెనుకుండక సందున నగుబడి । సందును దెలిసిన కానక మరుగైతి
।ఎం।
8. పరమాత్మయందున లేనట్టి మరపును । వెరపును జూపించి వెతలను బెట్టితి
।ఎం।
9. గురు మహాదేవుని శరణన్న మాత్రాన । గురుతులేకనే నీవు మాయమై మరుగైతి
।ఎం।

11 వ తత్వం

1. గురుసేవ కొనసాగలేదు । ఈ । మరణభీతియు పోనులేదు । కరణధర్మము
లెల్ల మీరుచు తాశుద్ధ । ఎఱుకస్వరూపుండై నిల్వలేదు. ।గురు।
2. విన్నతత్వము నిల్వలేదు । ముందిక । విన్నను ఫలమేమి లేదు । చిన్మ
యుడనుచును తన్నెరుగలేదు । జన్మమరణవారిధిని దాటలేదు ।గురు।
3. కామాదులను వదలలేదు । తానా । భూమానందము బొందరాదు ।
నామరూపభ్రాంతి తా వదలలేదు । స్వామి సదాశివుడై నిల్వలేదు. ।గురు।

4. నరుడు తాననుట పోలేదు । ఈ । కొరతలు తగ్గుటలేదు । విరతియు
నిలువక కొరతలు తగ్గవు । గురుమహాదేవుని గుట్టెరుగ రాదు ।గురు

12 వ తత్వం

1. నిన్ను పొగడే భాగ్యమొసగుమురా । మహాదేవ నాకు ।నిన్ను
భిన్నదేహము నేనుకాదని । భిన్నదేహమునందు వెలిగెడు ।
చిన్నయాత్ముడే నేననుచు నా । జన్మసార్థక మొందజేసిన ।నిన్ను ।
2. కన్నులందున జూచువాడెవడు ఈ వీనులందున । అన్ని శబ్దము
లెరుగువాడెవడు । భిన్న భిన్న విషయములెల్లను । తిన్నగా నే నెరుగు
చున్నను । కన్నవిషయము లంటకుండెడు । చిన్నయుడే నేననుచు
దెలిపిన ।నిన్ను
3. మూడుతనువులు నేనుకాదనుచు । నేననుభవించెడు । మూడవస్థలు
నాకులేవనుచు మూడుమలముల మూడుగుణముల । కూడికూడక
వెల్గుచుండెడు । వాడు నిజసాక్షి స్వరూపుడు । వాడే నేనని బోధ
జేసిన. ।నిన్ను
4. సత్తుచిత్తానందరూపుడని । నిజమెరుగ నేనే నిత్యనిర్మల శుద్ధ
బుద్ధుడని । తత్వమసి వాక్యార్థ మిదియని । తత్వమును బోధించి
నాకీ మర్త్య భావముబాపి శ్రీపర । మాత్ముడే నే ననుచు దెలిపిన ।నిన్ను

13 వ తత్వం

1. ఎక్కడిభవబంధం । బిది నీ కెక్కడి సంబంధం । పెక్కువిధంబుల
చిక్కుల జిక్కుచు । చిక్కలేదు నిజముక్తి సుఖంబది ।ఎ
2. వెంబడితేలేదు । ముందిది । వెంబడిరాబోదు । డంబముతో మలకుం
భము నేనని । సంభ్రమమున నీవుండిన నిలుచునే ।ఎ
3. దేహము నీదగునా । నీదని మోహించుట తగునా । దేహము నీ తలి
దండ్రులుజేసిరే । దేహము శివునిది నీదెట్లగునురా. ।ఎ

4. బంధువు లేవ్వరురా ఆయమ |బంధువు లగుదురురా | బిందువు వీర్వము
నందనుడాయెను | బంధువు లేక్కడ యింద్రజాలమిది |ఎ|
5. కర్మ వదలలేదు | నీ నిజ | మర్మ మెరుగలేదు | కర్మలజేయగ వచ్చిన
దేహము | కర్మలచే యిది పోదెన్నటికిని |ఎ|
6. యుక్తులచేయరాదు | ముక్తి వి | రక్తిలేక రాదు | శక్తులెల్ల ఈభుక్తి కొరకు
గురు | భక్తిలేక నిజముక్తి లభించదు. |ఎ|
7. ఎరుగుము నిజజ్ఞానం | విడువక | నరకుము యభిమానం | ఎరిగిన నీ
నిజరూపంబును శ్రీ |గురు మహాదేవుని చేరి సుఖింతువు |ఎ|

14 వ తత్వం

- తనువే నేననరాదురా | నీవీ తనువును కనుచుండు జ్ఞానరూపుడురా |త|
1. తనువిది పుట్టుచుండు | ఈ | తనువిక కర్మతీలన గీట్టుచుండు | తను మాంసపిండ
ముజాడు | దీని |కనుచుండు నీవు జ్ఞానస్వరూపుండు |త|
 2. తనువిది జడమగుచుండు | ఈ | తనువిక మలమూత్ర భాండమైయుండు
తను రోగమయమగుచుండు | చూడి | తనువిది తుదకు భస్మంబగుచుండు
ఇట్టి |త|
 3. ఇంటిలోనున్నట్టి వాడు | తానా | ఇంటిలోనున్నను వేరైయున్నాడు |
మంటిల్లువాడికకాడు | నీవ | ట్లంటక దేహమునందుండువాడు |త|
 4. తనువున నిల్చియున్నావు | నీవీ | తనువును వదలుచు వెడలుచున్నావు
నినువదల పీనుగీ తనువు | ఇట్టి | తనువే నేనని నీవు పుట్టిగీట్టుదువు కాన
|త|
 5. ఎరిగివిషయములనీవు | కొన్ని | ఎరిగినవిషయముల్ మరచుచున్నావు
ఎఱుకమరపు లెరిగెదవు | శుద్ధ | ఎరుకరూపుడు మహాదేవుడై నీవు |త|

15 వ తత్వం

సత్త్వచిత్తానకదము । అది । నిత్యనిజ పరిపూర్ణము । తత్త్వమెరిగిన కాన వచ్చెడు ।

- ద్వైతమెల్లయు మిథ్యయే |స|
1. తెలిసినంటే తెలియలేదుర తెలియదంటే తెలుసును । తెలిసినదియన
తెలియలేదన తెలివయై వెలిగించును. |స|
 2. సురులు అసురులు నరులు కిన్నరు । లెరుగరెవ్వరు నిజమును । మరచి
తిరిగెడు వారి నెరుగును । ఎరుగువారి నెరుంగును. |స|
 3. దీని నెరిగిన వానికెరుగను । కానరాదుర విషయము । దీనినెఱిగిన
చిన్త్యయుండగు వానికుండదు శోకము |స|
 4. దీనినొక్కటి తానెరింగిన । తానెరుగు సర్వంబును । మానవులలో
కోటికొక్కడు దీనినెరిగి సుఖించును. |స|
 5. అందుగలదని యిందులేదని । సందియము పొందకుమురా । సందు దెలిసిన
నీదుహృదయము । నందె వెలుగుచు నుండురా |స|
 6. మరచి తనుదా తిరుగు నరునికి । నెరుగ దీని నసాధ్యము । గురుమహాదేవునికి
శరణును । శరణులకు నతిసులభము. |స|

16 వ తత్వం

నాదనామక్రియ రాగము :- ఆదితాళం

1. ఏమి సుఖంబని దేహము నేనని తిరుగుచు చెడెదవు ఓ మనసా
నీమూఢతనంబును మానుచు నీనిజము నెరుంగుము ఓ మనసా |ఏ|
2. భామ సుఖంబని భావించెదవే మాంసమూత్ర భాండముగాదా । భామ
సుఖంబని విశ్వామిత్ర పరాశరు లెల్లరు చెడలేదా |ఏ|
3. చాలుచాలు ఈ కామము మానుము సుఖలేశంబైనను లేదు । మూలము
సర్వానర్థంబుల కిది దీనిని చంపక గతిలేదు. |ఏ|
4. లోభియగుచు ధనమార్జించితివి ధనమిది వెంబడి రాగలదా । లోభము

- సర్వగుణంబుల జంపును లోభికి నిజగతి కాగలదా. |ఏ|
5. పుత్రులు సుఖమని పుత్రులకొరకై మోహముచే కష్టించితివి ।
పుత్రులు నీగతి లేనప్పైన లెక్కింపక బోవుట జూచితివి |ఏ|
6. ఈధరణిని తామెందరుయేలిరో యెందరు చనిపోయిరో జూడు ।
నాదినాదియని అందరు వెళ్ళలి దేనిని కొనిపోయిరో జూడు |ఏ|
7. తరుణి సుఖము భోజనసుఖమది నిద్రాసుఖమది యందఱికొకటే ।
ధరణిని యేలేడు రాజులకైనను బీదలకైనను సుఖమొకటే |ఏ|
8. రాజులు రాజయి రాజ్యమునేలిన చావకుండునే ఓమనసా । ఈజగమున
కాదేవుడు వచ్చిన మరణము తప్పదు ఓ మనసా |ఏ|
9. తరుణినిగూడుచు సుఖమని ముచ్చటలాడెడువేళల ఓమనసా ।
పారుగున ఎవరో మరణించిరి యనివింటే సుఖమగునే ఓ మనసా |ఏ|
10. భక్తిని దృఢముగ నిలుపుచు దేవుని ముక్తిని వేడుము ఓ మనసా ।
ముక్తికి సాధన సామగ్రులలో భక్తియే బహుముఖ్యము మనసా |ఏ|
11. దృఢవైరాగ్యముజెందుము ఈసంసారజ్ఞాంతిని విడు మనసా
విడువకతత్త్వ విచారముజేయుచు నీ నిజమెరుగుము ఓ మనసా |ఏ|
12. కాలంబంతయు వ్యర్థంబాయెను కాలుడువచ్చెను ఓ మనసా ।
ఫాలలోచనుని శరణనువారికి కాలుని భయమేలనె మనసా |ఏ|
13. తనువే నేనన మరణమువదలదు నరకము తప్పదు ఓ మనసా ।
తనువును వదలుచు గురుమహాదేవుని జేరిన సుఖమగునో మనసా |ఏ|

17 వ తత్వం

1. ఎవరు ఎరుంగరు మావూరు |ఏ| చివరలేనిదే మావూరు ।
వివర మెఱింగిన మావూరు । ఈ । భవులెఱుంగనిది మావూరు |ఎ|
2. చూపుకు చిక్కదు మావూరు ఏ |రూపములేనిది మావూరు ।
తాపమెఱుంగదు మావూరు । పుణ్య । పాపము లెఱుగదు మావూరు |ఎ|

3. భీరులెఱుంగరు మావూరు |నిజ| భీరుల కెఱుకగు మావూరు |
పారరహితమే మావూరు |సుఖ| సారమైనదే మావూరు | |ఎ|
4. లక్ష్మమూలమే మావూరు | బహు | లక్ష్మణమయినది మావూరు |
సాక్షిగనున్నది మావూరు | ఈ | కుక్షిలోనున్నది మావూరు
5. చీకటికావల మావూరు | నాకలోకులెరుంగరు మావూరు
ఏకంబైనది మావూరు |రాక| పోకల నెరుగదు మావూరు |ఎ|
6. వదలిన వదలదు మావూరు | అన్ని | వదలగ మిగిలిన దావూరు |
నిదురనెరుంగదు మావూరు |యమ| బెదరు నెఱుంగదుమావూరు | |ఎ|
7. మఱపునెఱుంగదు మావూరు |శుద్ధ| ఎఱుకస్వరూపమేమావూరు |
గురుమహా దేవునిదావూరు | గురు | శరణులభాగ్యంబావూరు |ఎ|

18 వ తత్వం

1. భ్రాంతిని జెందకురా |నిజమున| శాంతిని బొందుమురా |
చింతలమూలము ఈమలయంత్రము | సంతతదుఃఖాలయమని యెంచుము.
|బ్రాం|
2. ధనమిది సుఖమగునా | దీనిని | కొనిపోవుటకగునా |
ధనలోభముచే ధనమాల్జించిన | తనయులకగునో అన్యులకగునో |బ్రాం|
3. సతిసుతులిక సుఖమా | వారలు | హితమగుటకు తరమా |
సతియేముందో సుతులే ముందో మతిహీనుండగు నీ వేముందో |బ్రాం|
4. డంబముతోమెలగి | గురుచర | జాంబుజముల నీగి | అంబుజాక్షి
సుఖమని తిరిగిన మల | కుంభమునందున నరకము తప్పునే |బ్రాం|
5. మాంసపుతనువేడ | అపర | హంసుని ఘనమేడ | సంశయరహితని
జాంశము నెఱుగక | సంస్కృతిదుఃఖముచే హతుడైతివి |బ్రాం|
6. భజన ముగియలేదు | దేవుని | నిజము దెలియలేదు | అజహారుద్రుల
భజనలెల్ల నీ | నిజమునెరుంగుట కొఱకని నమ్ముము. |బ్రాం|

7. గురువే శరణనుము । దృఢముగ । నెరుగుము నీ నిజము । ఎరిగిన
నీ నిజరూపము నీవే । పరమగురు మహాదేవుండగుదువు. |బ్రాం|

19 వ తత్వం

తాననువాడెంతసుఖరూపుడమ్మా । ఆనందనిధి వీని కానలేరమ్మ ।

1. నేను నేననుచును నానాతనువులందు । తాసిండియున్నను దేని నంటకనుండు
|తా|
2. ఆలుబిడ్డలకన్న చాలధనముకన్న । వేలమేడలకన్న । ఏలెడు పృథ్వికన్న |తా|
3. సర్వము తానేయగు సర్వముతానేజూచు । సర్వమునంటని నిర్వికారుండగు.
|తా|
4. దేనిని హితమని తాను తలంచిన । దానిని సుఖముగ తానే జేయును |తా|
5. ప్రాణి సమూహమెల్ల ఈ నిఖిలము మరచి వీని జేరుచు నిద్రలోన సుఖింతురు.
|తా|
6. మానసంబున వెల్లు మానసంబును జూచు । వీనిని కన్నవాడు తానే తానై
వెలుగు |తా|
7. జాతిసీతులకన్న లీతినెరుగకున్న । భీతినెరుంగని ప్రీతిరూపుండగు |తా|
8. పురుషుడు కాకున్న । తరుణియు కాకున్న । పురుషుల తరుణుల పరమ భాగ్యం
బగు |తా|
9. ఎరిగిన వారికి గురుమహాదేవుడై । మరణము నెరుగక మెరయుచు నుండును
|తా|

20 వ తత్వం

1. లేదు లేదుర ముక్తి భాగ్యము । నీవేమిజేసిన । రాదు రాదుర ముక్తి
సౌఖ్యము । నీదు వాసన లెల్లకాల్చుచు । బూది సేయక దృఢముగా గురు ।
పాదములె గతియనుచు నమ్మక । బోధ రూపుండగుచు నిలువక |లే|
2. విషయ సుఖముల విషమయం బనుచు । నమ్మి దృఢముగ విషయ

సుఖముల నొల్ల నే ననుచు | కష్టమైనను నష్టమైనను దుష్ట జనులను
వదలి సాధుల | గోష్ఠియందున నిల్చి నీ నిజ | నిష్ట సలుపక శాంతి జెందక

|లే|

3. దాన ధర్మము లెన్ని జేసినను గంగాది నదుల | స్నానముల నీ వెన్ని
జేసినను పుణ్యముల నాల్పించి నీ వతి | గణ్ణుడైనను మాన్యుడైనను
చిన్నయాత్ముని నెఱుగలేకా | పణ్ణుభీ ముద్రలను జూచిన.

|లే|

4. దేశదేశములెల్ల తిరిగినను | నీవు నానా | వేషభూషల నెన్నిజేసినను ||
ఆశమానక దాసుడనియో | గీశుడని సన్యాసియని వుప | వాసియను
చును తిరుగుచుండిన | కోశవాసుని నీ వెఱుంగక.

|లే|

5. యాగ యోగము లెన్ని జేసినను | నీవు నానా | భోగభాగ్యములను
భవించినను || యాగములచే దేవభోగము | యోగమునకకాయ
సిద్ధియు | త్యాగ మొక్కటే ముక్తికను యా నైగమౌ క్తిని నమ్మకుండిన.

|లే|

6. శాతరలనీ వెన్ని జూచినను | కాశి మొదలగు | క్షేత్ర వాసములెన్ని
జేసినను || తీర్థయాత్రలుజేసి పరమ పవిత్రుడనుచును నిత్యకర్మల |
భక్తితో నీ వెన్ని జేసిన తత్వమసి వాక్యార్థ మెరుగక.

|లే|

7. భజనలను నీ వెన్ని జేసినను | హరిహరారుల | నిజమునెరుగక ఎంత |
మ్రొక్కినను | భుజముఖంబుల పూసిబూదిని | ద్విజవరుండనివిఱ్ఱవీగిన
సుజనసాధులపూజసేయక | నిజ మెరుంగక గురుని గొలువక

|లే|

8. సోహమర్థము దెలిసి జెప్పినను | వట్టిమాటల | బ్రహ్మమే నే ననుచు
నుడివినను | దేహమే నేననెడి దుర్వ్యా | మోహమెల్లను గాల్చి కుండిన |
పూహపోహలకందకుండెడు | బ్రహ్మయై తా నిలువకుండిన

|లే|

9. ధ్యానముల నీ వెన్ని జేసినను | కష్టపడుచును | మౌనమును సాధించి
తిరిగినను | నేనే నీవను మర్మమెరిగిన | జ్ఞాన మొక్కటే చాలుముక్తికి |
దీని నమ్మక యేల చెడెదవు ? ఆ నిగమములు నుడువు నిట్లని

|లే|

10. వేద వేదాంతముల జదివినను । భేదవాదుల । వాదమందున నీవు
గెల్గినను । భేదబుద్ధిని నీవుమానక । భేదమోదములెల్ల సమమై ।
సాధనంబులు శూన్యమై నిజ । బోధరూపుండగుచు నిలువక ।లే

11. కరణముగ దుర్భావముల విడచి । సతి సుతాదుల । దురభిమానము
నెల్ల నీ వణచి । పరమ గురుమహాదేవ చరణము । శరణ మనుచును
నమ్మి నీలో । మరణభీతిని బారదోలుచు । పరముడే నీవనుచు నిలువక ।లే

21 వ తత్వం

చూడమ్మచూడు పరమాత్మని ।నీలో । చూడమ్మ చూడు పరమాత్మని
గూఢముగ నీలో ఆడుచున్నాడు. ।చూ

1. తనువున నుండు వాడెవ్వడు ।ఈ । తనువే నేనను వా డెవ్వడు ।
మఱి తనువును వదలు వాడెవ్వడు । తానే । చిన్మయుడగుచును ఘన
తేజమైనాడు. ।చూడు

2. ఆహా ! చూడుము స్థూలదేహము । స్థూలదేహమునందు లింగ
దేహము । లింగ । దేహమునందు । మాయాదేహము । మూడు
దేహములంటని శుద్ధ చైతన్యము. ।చూ

3. తానీ తనువు కానేరడు । భిన్న । ధ్యానంబునకు చిక్కజాలడుచూడు
తానే ఈరేడు లోకాధారుడు । సత్య జ్ఞానానందుడై నిత్య పరి
పూర్ణుడైనాడు. ।చూ

4. కనులజూచెడు వాడెవ్వడు । చెవుల । విని శబ్ద మెఱుగువాడెవ్వడు మన
సున భావమెఱుగువాడెవ్వడు । తానే । ఘనజ్ఞాన రూపుడై సాక్షియై
వెలుగుచుండు. ।చూ

5. పారరహిత సుఖరూపుడు । ఆ । కారరహిత నిర్వికారుడు ।
ఈశ । లీరమందున్న దేనినంటడు ।తానే । భీర శ్రీసద్గురుమహాదేవుడే వీడు
।చూ

22 వ తత్వం

1. ఎప్పుడు హెచ్చరిక । జీవా । తప్పకు హెచ్చరిక । తప్పిన హెచ్చరికను
నిజ సుఖమును । తప్పించును నిను భవమున ముంచును. ।ఎ।
2. తప్ప జేయ నేల ।మనసున । నొప్పి జెంద నేల ॥ తప్పల జేయక
నొప్పిని జెందక ।నొప్పించక నీవన్నుల నెన్నడు ।ఎ।
3. ఆశ పడగరాదు । సుఖమా । లేశమైన లేదు ॥ ఆశల వదలక మనసున
నితరుల । మోసము జేసెడి వేషములెందుకు ।ఎ।
4. పాపము జేయకుము ।ఊరక । తాపము జెందకుము ॥ ఓపికతో
సకలేంద్రియ నిగ్రహ । మేవ్రొద్దున నీ వేమఱకుండుము ।ఎ।
5. దోషము పోలేదు । నిజ సం । తోష మొదగలేదు ॥ నాసలి ఎవరని
మీసము బ్రిప్పిన । శాశ్వతమగునే నీకీ బ్రతుకిది ।ఎ।
6. బుద్ధిని దిద్దుసుమా । నీవు అ । బద్ధము లాడకు మా ॥ ముద్దులకై న బద్ధ
ములాడక । శుద్ధబుద్ధిచే నిను నీ వెఱుగుము. ।ఎ।
7. దుష్టుల జేరకురా । చేరిన । బ్రష్టుడవగుదువురా । । శిష్టుల జేరుము
శ్రవణము జేయుము । కష్టపడక ముక్తియు దుస్సాధ్యము ।ఎ।
8. ఇచ్చల మానుమురా । అదిబహు । పిచ్చి పిశాచమురా ॥ ముచ్చట
లాడుచు కాలము గడిపిన । చచ్చినపుడు నీ వొక్కడె గాదా ।ఎ।
9. భావ శుద్ధిలేక । నీ నిజ । భావమెరుగలేక । జీవభావమును వదలి గురు
మహా । దేవుని జేరక ముక్తి లభించదు. ।ఎ।

23 వ తత్వం

1. హంసనే పరమాత్మయనుచును భావించు సంసారి కాదను హంస ।
సంసారియనుచును భేదభావముచేత తోచుచుండును నీకు ।హం।
2. దేహమోహముచేత దేహమేనేనని భావించి చెడకుము హంస ।
దేహమునందుండి సర్వమునెఱిగెడు జ్ఞానరూపుడు నీవు ।హం।

3. ఎన్ని జన్మములనుకడచి నీవీజన్మమునకు వచ్చితివి జూడుము |హంస|
అన్ని జన్మములందు చావక వచ్చిన మరణ ముండునె నీకు|హంస|
4. కావుననీవు అనాదిరూపుండవు సద్రూపుండవు నీవు హంస |
నీవు నీనిజతత్వమెఱిగిన ఘనసచ్చిదానంద రూపుడవె హంస |హంస|
5. జ్ఞానమె సకల విషయములనెఱుగుచు చిద్రూపమనబడుహంస |
జ్ఞానమె తన్నెరుగుచు స్వయంప్రకాశమనబడు చుండును హంస |హంస|
6. చిద్రూపుండగు నీవే నీనిజమెఱిగిన సుఖరూపుండవు నీవే హంస |
క్షుద్రతనముమాని నిజసుఖమెఱుగుచు భద్రముగానుండు హంస |హంస|
7. నీ సుఖమును కోరి సతిసుతాదుల నీవుమోహించుచుండువు హంస |
నీ సుఖమునకు భంగముకల్గ సతిసుతులెల్ల విషము నీకు హంస |హంస|
8. హితమైతే విష్ణువు దేవుడగును నీకుహితమైతే శివుడు దేవుడుహంస|
హితముతప్పిన శివవిష్ణువులిద్దరు నిర్మామమగుదురు హంస |హంస|
9. హితమది నీయందు తోచుచునుండును వేరెందు కానదు హంస |
హితమది నీ నిజరూపము గురుముఖమున దీని నెఱుగుము హంస| |హంస|
10. సుఖముగ నిర్మించి విషయములేకనె సుఖరూపుండవు నీవెహంస |
సుఖము జ్ఞానము నీదునిజరూపమగుచుండు వదలరాదురదీని హంస ||హంస|
11. భూమినిన్నంటదు జలమదితడపదు అగ్నిదహించదు హంస |
నీమహిమనుజూడ గాలిసోకదు నీకు గగనము చాలదు హంస |హంస|
12. కావున నాశరహితుడై నిత్యస్వరూపుడై యున్నావు హంస | చావు
భీతిని పారదోలుచు నీవిక సుఖముగ నుండుము హంస |హంస|
13. నేను నేననుచును నానా దేహములందుయున్నవాడవు నీవే హంస |
జ్ఞానస్వరూపుడై శుద్ధనిరాకార పరిపూర్ణుడవు నీవె హంస |హంస|
14. జగమెల్ల భావరూపబున నీయందే నిల్చియుండును జూడు హంస |
జగదాధారుడు నీవే స్వప్నమునందున యనుభవమిదిగాదాహంస |హంస|

15. బుద్ధివృత్తులనెల్ల నెఱుగుచునుండెడు సాక్షిరూపుడునీవు హంస ।
శుద్ధచిదాకాశరూపుడై భవబద్ధు డెన్నడు కాలేదు హంస ।హం
16. “సత్యంజ్ఞాన మనంతంబ్రహ్మ” యనిచెప్పు వేదము హంస ।
“తత్వమసి” యని శ్రుతులెల్ల గురుమహాదేవుడే నీవను హంస ।హం

24 వ తత్వం

1. ఎట్టుముక్తిని నీవు పొందెదవు । నీవిట్లుబ్రతికిన । ఎట్లు భవసాగరము
దాటెదవు । ఇట్టిజీవితమెందుగలదని । భ్రష్టుడై నిజతత్వమెరుగక ।
ఇష్టసుఖములప్రాప్తికొరకై । కష్టపడుచును తిరుగుచుండెన. ।ఎ
2. మోహచేష్టల నీవు చేయుచును । పరసతులందుర్వ్యా । మోహదృష్టిని
నీవుజూచుచును । దేహమేనేనెడి దుర్వ్యా । మోహమది నీమానసం బున ।
సాహసంబున పూని నిన్నా । బ్రహ్మమార్గమునందు జేర్చెదు ।ఎ
3. ధనమెసుఖమని గట్టిగానమ్మి । ఆధనముసంపాదనకు ధర్మములెల్ల
నేగజమ్మి । తనయునైనను । ధరముకొరకై మోసపుచ్చుచు ।
పుణ్యపాపపు చింతలేకనె । ధనికుడని గర్వించి తిరిగిన ।ఎ
4. ఎంతసాహసియగుచు వెదకినను । సంసారమందుర । వంతసుఖమును
పొందకుండెనను । చింత సతిసుతచింత, ధనపరకాంతరంకులచింత,
ముప్పుకుచింత । రోగపుచింత చావుకు । చింతలను ఈ సంతయందున ।ఎ
5. ఇచ్చటికి ఎందుండివచ్చితివో । ఈతనువు వదలిన । ఎచ్చటికి నీవెట్లు
బోయదవో । తుచ్చసుఖములగోరి మనసున । ఇచ్చవచ్చినలీతి మెలగుచు ।
పుచ్చుగా వ్యర్థముగకాలము ముచ్చటా నినుగన్న యమునికి ।ఎ
6. నిక్కెకర్తలనీవుజేసినను । దేవతనెల్లర । పెక్కువిధముల మ్రొక్కి
వేడినను భక్తితో రుమహాదేవుని । యుక్తినిమ్మని మ్రొక్కివేడక
నిక్క మెరుగవు ముక్తిచిక్కదు । చిక్కినను అది దక్కజాలదు ।ఎ
ఊరక పరశివుడగునే । తాను । మిరక మాయను తన్నెరుగకనే ।

25 వ తత్వం

1. దేహమోహమును విడువక | తన్ను | కోహమునుచు తాను తనలో |
నెఱుగక | సాహసపరుడై నిలువక | పర | బ్రహ్మీనుసంధానపరుడు
తాకాక | |ఊ||
2. ధ్యానము జేసినరాదు |తను| మానాభిమానము తావదలలేదు |
కాననముల నున్నరాదు | శుద్ధ | జ్ఞానమే తానయి నిలువకరాదు | |ఊ||
3. శిస్తుతో నడచినరాదు |తర్క| కుస్తీల గెల్లిన సాధ్యముగాదు |
పుస్తకమున చిక్కబోదు | పర | వస్తువే తానై సుఖించరాదు | |ఊ||
4. విరతి గట్టిగ నిల్వలేదు |మది | కొరతలు మెండయి నిజమెరుగలేదు |
మరణభీతియు పోనులేదు | నోట | పరమాత్మతాననన్నఫలమేమిలేదు | |ఊ||
5. ఎఱుకే తానై నిల్వలేదు | ఈ కరణకార్యముల నంటక నిల్వలేదు |
పరమానందము బొందలేదు |శ్రీస | ద్గురుమహాదేవునితాజేరలేదు. | |ఊ||

26 వ తత్వం

1. కామమును బహుచులకగా నీవెంచి మోసము బోకుము |
కామమది యెటువంటివారిని నైన మ్రింగును జూడుము. | ||కా||
2. హరియు సుందర మోహినీ రూపంబు తా ధరించెను |
హరుడు తానా మోహినీరూపంబుగని మోహించెను. | ||కా||
3. కని అహల్యను మోహమందిన ఇంద్రుడేగతి బొందెను
ఘనపదంబును మరచి ఇంద్రుడు కోడియై తాకూసెను. | ||కా||
4. నాకలోకపు ఇంద్రుడెక్కడ కోడియెక్కడ జూడు | మా
నాకనాధుని కిట్టి దుర్గతియేల కల్గెను జూడుమా | ||కా||
5. ముని పరాశర వ్యాస విశ్వామిత్ర నారద ప్రముఖులు
కనుచు వనితల మోహమందుచు భ్రష్టులై రా తపసులు | ||కా||
6. దేవతలు రాక్షసులు ఋషులును కామబాధకు చిక్కిరి |

- వేవిధంబుల కష్టముల తామనుభవించుచు చచ్చిరి ||కా||
7. సురులు నసురులు మునివరులు తామిట్టి దుర్గతి బొందిరే ।
నరుడు కామము నే జయించితిన్న బుధులిక నవ్వరే ||కా||
8. కొండ నీటను తేరుచున్నది చూడుమన అది సత్యమా ।
తిండిపోతీ నరుడు కామము నిగ్రహించుట సత్యమా ||కా||
9. సురుల నసురుల నరుల పశువుల పక్షి క్రిమికీటకముల ।
చెరచి కామము నరకమున పడద్రోసి చంపును జీవుల ||కా||
10. తపసు జెరచును బుద్ధి జెరచును శాంతి తేజము జెరచును ।
జప సదాచారముల జెరచును పాపముల కొడిగట్టును ||కా||
11. నరకమార్గము జేర్చునట్టి కామమును తెగనరకుము
గురుమహాదేవునికి శరణన చచ్చిపోవును కామము ||కా||

27 వ తత్వం

1. యోగిలక్షణముల నెరుంగుచు యోగి సేవను జేయరా ।
యోగిసేవనుజేసి నీవా యోగియై సుఖమొందరా ||యో||
2. భోగముల తాననుభవించుచు భోగివలె కనుపించును ।
యోగమందున నిల్చి మృత్యువుగెల్చి శివుడై యుండును ||యో||
3. భోజనంబును జేసినను వుపవాసియై తానుండును ।
ఈ జగంబును జూచి కన్నులు లేనివాడై యుండును. ||యో||
4. పాపపుణ్యము లెరుగకుండును ధన్యుడై తానుండును ।
పాపపుణ్యముములెల్ల నిజబోధాగ్ని యందున గాల్చును ||యో||
5. దేహముండిన దేహముండదు బ్రహ్మమై తావెల్గును ।
మోహముండదు పామరులకును మోహివలె కనుపించును ||యో||
6. సిరిని తనయుల వనితలంబున పొంద డభిమానంబును
కరణ మందున వెలుగు హరుడై భీరుడై విహరించును. ||యో||

8. ఎల్లపుడుండెడు సద్రూపుండవు । ఎల్ల నెలింగెడు చిద్రూపుండవు ।
 ఎల్లప్పుడు నిజసుఖ రూపుండవు । ఎల్లెడలుండెడు పరిపూర్ణుండవు ||జీ||
9. పరమగురు మహాదేవుని జేరుము । ఎరుగుము దృఢముగ నీ నిజ
 రూపము । మరణభీతి నిర్మూలము చేయుము । పరమానందము జెంది
 సుఖింపుము ||జీ||

30 వ తత్వం

1. ఆహా ! ఈదేహంబే నేనని ఎన్ని విధంబుల నే చెడితి ।
 బ్రహ్మము నేనను మర్తము నెఱుగుచు నే నిజసుఖ రూపుండైతి ||ఆ||
2. గుట్టు నెలింగిన సత్తు చిత్తు ఆనంద స్వరూపము నాదాయె ।
 పుట్టుచు పెరుగుచు తిట్లను తినుచును చెడుచును గిట్టుట నీకాయె ||ఆ||
3. నిర్మల నిర్గుణ నిత్య నిరంజన నిజసుఖరూపము నాదాయె । చర్మము
 రక్తము మాంస మమేధ్యము మూత్రంబే నీ ఒడలాయె. ||ఆ||
4. ఏవిధబంధము నెఱుగక శుద్ధ నిరాకారంబే నాదాయె । బావికి
 తిరుగుచు నీటిని మునుగుచు గడ గడ వణకుట నీకాయె । ||ఆ||
5. మర్తంబెలిగిన నిర్మల చిద్ధన జ్యోతిస్వరూపము నాదాయె । కర్మల
 జేయుచు నిహపరములకును తిరుగుచు చెడుటయె నీకాయె ||ఆ||
6. జాతి నెఱుంగక నన్నిట వెలిగెడు చేతన స్వరూపము నాదాయె ।
 సూతక మనుచును దూరము తొలగెడు భ్రష్టత్వంబే నీ కాయె ||ఆ||
7. కోశవాసుడై నాశ మెరుంగని నిత్య స్వరూపము నాదాయె ।
 వైశ్వానరునికి అహతి యగుచును బూడిదయగుటే నీకాయె ||ఆ||
8. భంగ మెరుంగక అంగాంగంబుల నిండుచు వెల్గుట నాదాయె ।
 అంగ విహీనుండగుచును తిరిపెము నెత్తుచు తిరుగుట నీకాయె ||ఆ||
9. నన్నుగన్న వారందరు సుఖ చిన్మయులై ముక్తిని పొందెదరు ।
 నిను నే వదలిన పీనుగ యిదియని జనులందరు భయమొందెదరు ||ఆ||

10. ఎఱుగక తత్వము నీవే నేనన ఎన్ని గర్భవాసములాయె ।
గురు మహాదేవుని శరణన నాకిదియే కడపటి జన్మంబాయె. ||అ||

31 వ తత్వం

1. ఎరుకే నీవని తేలిపిన గురుబోధ నెఱిగినవాడే జాణ ।
ఎరుకే దృశ్యము నంతటి కాధారమని యెఱిగినవాడే జాణ ||అ||
2. ఎరుకే నిజ పరబ్రహ్మ మటంచును ఎఱిగినవాడే జాణ ।
ఎరుకే నిర్మల చైతన్య మనుచును యెఱిగినవాడే జాణ ||అ||
3. ఎరుకే నిర్గుణ నిర్వికారంబని ఎఱిగిన వాడే జాణ
ఎరుకను వదలిన మిగిలిన దెల్లను జడమని వదలిన జాణ । ||అ||
4. ఎరుకే నిజసుఖ రూపంబటంచును ఎఱిగిన ధన్యుడు జాణ ।
ఎరుకే ఆ పరంజ్యోతిస్వరూపము యని యెఱిగిన వాడే జాణ ||అ||
5. ఎరుకన మరపును ఎరుగని దనుచును ఎఱిగిన వాడే జాణ
ఎరుకే మూడవస్థల సాక్షియనుచును ఎఱిగిన వాడే జాణ ||అ||
6. ఎరుకన జ్ఞానము జ్ఞేయము కాదని ఎఱిగినవాడే జాణ
ఎరుకే నిజగురు దైవమటంచును ఎఱిగిన వాడే జాణ ||అ||
7. ఎరుకే యీ విశ్వవ్యాపక మనుచును ఎఱిగిన వాడే జాణ ।
ఎరుకే ఈ సర్వశాస్త్ర మతంబని ఎఱిగిన వాడే జాణ । ||అ||
8. ఎరుకే త్రిపుటికి ఆధారమనుచును ఎఱిగిన వాడే జాణ
పరికింప కన్నుల జూచుచు నుండున దెరుకని ఎఱిగిన జాణ ||అ||
9. ఎరుకే జాతి వర్ణములను ఎరుగని దనుచును ఎఱిగిన జాణ
ఎరుకే ధర్మాధర్మములను మీలనదని ఎఱిగిన వాడే జాణ ||అ||
10. ఎరుకే విషయ రూపంబయి నిర్వికారంబని ఎఱిగిన జాణ ।
ఎరుకే ఈ కర్మరుల కతి దూరంబటంచును నెఱిగిన జాణ ||అ||
11. ఎరుకే నిజమోక్ష రూపంబటంచును యెఱిగిన వాడే జాణ ।

ఎరుకే శ్రీగురుమహాదేవుడనుచును నమ్మినవాడే జాణ

||౧||

32 వ తత్వం

1. శివుడే తాననవచ్చునా | సాక్షాత్తర | శివుడే తానన వచ్చునా | శివు
నియందైక్యంబునొందక | శవశరీరము బహుసుఖంబని వివిధ విషయము
లనుభవించుచు | భవియగుచు దుఃఖించు జీవుడు. ||శి||
2. పాశములను ద్రుంచలేదు | దృఢముగా పర | మేశుని తా నమ్మలేదు
అశలెల్లను తానుమానక | కేశముల బోడించుకొని స న్యాసి వేషము
దాల్చి ఈ భవ | పాశమున తా చిక్కి జీవుడు ||శి||
3. మోహమువదలగ లేదు | వట్టిమాటల | బ్రహ్మము తా ననరాదు
బ్రహ్మ తానని గ్రంథమందున | పూహచేయుచు కనుల మూయుచు |
బ్రహ్మమే తానని నటించుచు | దేహితా నై మోహియగుచును. ||శి||
4. తత్వమందున నిలువలేదు | తనకు జగమున | సత్త్వబుద్ధియు తొలగ
లేదు | సత్త్వచిత్తానందుడని తా | నుత్త మాటల జెప్పుకొనుచును | చిత్త
మందున కలవరించుచు | మృత్యుభీతిని పొంది వణకుచు ||శి||
5. వాదబుద్ధియు తొలగలేదు | జీవపరముల | భేదము నశియించలేదు |
భేద భావములెల్ల వదలి య | భేదభావము సత్త్వమని నిజ | బోధ
రూపుడుగాక సంస్కృతి | బాధలకు తాజిక్కి జీవుడు. ||శి||
6. ధ్యానభ్రాంతియు తొలగలేదు దేహమందభి | మానము తావదలలేదు |
మానకుండిన విషయ చింతల నేను నాదిది యనుట కాల్యక | ధ్యాన
ధ్యేయము మీరిశుద్ధ | జ్ఞానమే తా ననుచు నిలువక. ||శి||
7. పరమాత్మ నిజమెరుగలేదు | దృఢముగా తన | నరభావమది తొలగ
లేదు || సర్వమెరిగిన గురుడు తానని | పరుల మోసము జేయుచు
తా || సిరిని సంపాదించుకొని తన | సరి ఎవరులేరని మదించుచు ||శి||
8. కర్మభ్రాంతిని విడువలేదు | గట్టిగా నిజ | మర్తము తా నెరుగలేదు |

సాక్షితాననుటను మరచి |పర| మేశుడౌ గురుమహాదేవుడై నిల్లి ||త||

34 వ తత్వం

లాలిలాలి | మాయాలోలాలి | కాల కర్మాతీత పరమేశలాలి |

1. ఈశలాలి | కోశవాసలాలి || కోశాతీత సర్వదృశ్య సాక్షి లాలి ||లా||
2. ప్రేమలాలి | సుఖ | సీమలాలి | నామరూప రహిత పరంధామ ||లా||
3. భీరలాలి | సర్వా ధారలాలి | పారమార్థరూప పరిపూర్ణ లాలి ||లా||
4. దీపలాలి | చిత్సఖ | రూపలాలి | పాపపుణ్య ద్వంద్వాతీతరూపలాలి ||లా||
5. ఆత్మలాలి | పర | మాత్మలాలి | సత్యజ్ఞానానంద నిత్యముక్తలాలి ||లా||
6. సత్యలాలి |జగ| న్నిద్యలాలి | మృత్యుదేవి తవ పాదభృత్యలాలి ||లా||
7. ప్రీతిలాలి | విశ్వా తీతలాలి | భాతి ఆస్తి ప్రీతిరూపమూర్తి లాలి ||లా||
8. దేవలాలి | పూర్ణ | భావలాలి | భావరహిత గురు మహాదేవ లాలి ||లా||

35 వ తత్వం

చూడు నీ యనుభవమిదిరా, చూచే | వాడే నేనని నీవు నిశ్చయించు మురా
||చూ||

1. కనులమధ్యను నీవు నిలిచి | నీవీ | తనువెల్ల వ్యాపించి తనువనియెంచి
కని విషయము లనుభవించి | యున్న | ఘన జాగ్రమిది నీవు విశ్చుడని
యెంచి ||చూడు||
2. తను నిద్రావశమున మరచి కంఠ ముననిల్లి మనసునెల్ల కల్పించి ||
ఘన నీ తేజముచేత జూచి |స్వప్న| మన నిది నీవే తైజసుడని యెంచి ||చూ||
3. వదలి స్వప్నావస్థ తాను |నిజ | హృదయమునందు ప్రాణమును జేరు
చును నిద్రించు సుఖముగ తాను |కను| మిదిసుప్తియని నేవు ప్రాజ్ఞ
డనుచును ||చూ||
4. గురు వసుగ్రహము బొందుచును |తానే| వర సచ్చిదానంద రూపుం
డనుచును | మరచి బాహ్యీభ్యంతరమును |శుద్ధ| ఎరుకే తానై

యున్న తుర్క మనుచును. ||చూ||

5. పరమాత్మ తానని తలచి |తాను| పరమాత్ముడను మననంబును
మరచి | గురుమహా దేవుడై నిలచి | ఇది |తుర్కా తీతవంబనుచును
నిశ్చయించి. ||చూ||

36 వ తత్వం

1. సాధన నిలుపుమురా | నిత్యస | మాధిలో నిలుపుమురా | బోధరూపుడై
శోధించిన మఱి | ఏదియు నుండదు నీవేయుందువు. ||సా||
2. కనులను మూయుమురా | నీలో మనసును జూడుమురా | మనసును
జూచిన కనబడ దేమియు | కనుటను మానిన నీవే శివుడవు ||సా||
3. కనుమూసిన నీవే | చూడుము | కనుదెరచిన నీవే | కనులను మూసిన
కనులను దెరచిన | ఘన చిన్మయుడవు నీవే గాదా ||సా||
4. మనుజు డనుట మరచి | ఆ చి | ధ్వునుడని నీవెంచి | కనుగొనభావంబులు
మిధ్యంబగు | నినుగన నీవే ఆ నిజసాక్షివి ||సా||
5. పోతగినదిలేదు | నీకిక| రాతగినదిలేదు| ప్రీతిరూపుడవు దుఃఖములేదు |
నిత్య స్వరూపుడు మృత్యువు లేదు ||సా||
6. విడువ బాధలేదు | నీ విక| పడయు గతియు లేదు |విడువుము భేద
జ్ఞానము నీలో |మృడుడే నీవని దృఢముగ నుండుము ||సా||
7. చేయు పనియులేదు | పాండగ | ధ్యేయమేమి లేదు | ఆయా
ఇంద్రియ మాయావనితా | జేయగనంతటి జూచెడు సాక్షివి ||సా||
8. మరణంబేలేదు | నీ కా| పరలోకము లేదు | మరపును మీరిన నిరఘ
నిరంజన | పరమానంద స్థిర చిన్నూర్తివి. ||సా||
9. ఎరుకే నేననరా | కావున మరపే లేదనురా | పరిపూర్ణుండై ఎల్లెడ
లుండెడు | పరమగురు మహాదేవుడేనేనని ||సా||

తనువు నందున దేని నంటక సర్వ మెరుగుచు నుండును ||జీ||

13. బ్రాంతి వదలుము నిర్మల జ్ఞానంబు నేనని యుండుము ।

శాంతి బొందుము శ్రీ గురు మహాదేవుడై నీ వుండుము ||జీ||

38 వ తత్వం

1. అంతా బ్రహ్మమయం । బీ జగ । మంతా బ్రహ్మమయం । అంత ।

కరణ మనంతరూపముల । వింతగ నగుబడు దంతయు తానే ||అం||

2. జ్ఞానమె తానగురా । సర్వము । తానై యగుబడురా । జ్ఞానమె

తానీ మానస మగు నీ । మానసమే ఈ జగమై యగుబడు ||అం||

3. సాకారుడు తానే । శుద్ధ ని । రాకారుడు తానే । ఏకాకారుడు

తానే నానా । యాకారములను పొందియు పొందడు ||అం||

4. హరరూపుడు తానే । ఆ శ్రీ । హరిరూపుడు తానే । హరి హర

బ్రహ్మాదుల రూపుండీ । పరిసృష్టి స్థితి లయముల జేయును ||అం||

5. తానే దేవతలు । చూడుము । తానే రాక్షసులు । తానే నర

కిన్నరగంధర్వులు । తానే ఖగ మృగ క్రిమి కీటకములు ||అం||

6. వదలగ మిగులునురా । తనుదా । వదల నసాధ్యమురా । వదలిన వద

లదు, కదలదు మెదలదు । బెదరదు యమునికి తానే తానై ||అం||

7. అన్నియు తానగురా । తనకిక । అన్యంబుండదు రా । చిన్మయుడై తా

నన్నిట యుండును । అన్నిట నుండి అంటకన యుండును ||అం||

8. తానిరవయవుడురా । కావున । తా నిష్క్రియుడగురా । తానే

సర్వము జేసియు జేయని । జ్ఞానానంద స్వరూపుండగురా ||అం||

9. సత్య స్వరూపుడురా । జగమిది । మిథ్యా భూతమురా । ఆస్తిభాతి

ప్రియ రూపుడు తానీ । మిథ్యా జగమున కాధారుండగు ||అం||

10. భిన్న మెరుగకుండు । కన్నను । కన్నులు లేకుండ । అన్య మెరుంగడు

భీతి నెరుంగడు । చిన్మయుడై గురు మహాదేవుడే ||అం||

39 వ తత్వం

- ఆనంద మానంద మాయెను । బ్రహ్మేశ్వరంద మానంద మాయెను ।
నానా భావనలను మానుచు నే నిలువ ||అ||
1. నేనీ తనువు కాదనుచును । పంచ । ప్రాణముల్ నేను కాదనుచును ।
అట్లే । మానసమును కాదనుచును । నిల్చి । దీనిని కనుచుండు సాక్షి
నేనని ఎరుగ ||అ||
2. జ్ఞానమె నా నిజరూపము । అట్లే । ఆనందమును నిజరూపము ।
మరియు । నేనే నిత్యము పరిపూర్ణము । కాన । నేనే ఆ ఘన సచ్చిదా
నందుండని ఎరుగ ||అ||
3. తన సతి సుఖమును వేళల । తన । తనయులు సుఖమును వేళల । ఈ
ధన మతిసుఖమును వేళల । చూడు తన సుఖమే విషయ సుఖ
మాయెనని ఎరుగ ||అ||
4. విషయము లెల్లను మరచుచు । నిర్విషయముడై నే నిద్రించుచు । ఏ
విషయము లేక సుఖించుచు । చూడు । విషయ రహిత సుఖ రూపు । డు
నేనన ||అ||
5. గురు మహాదేవుని బోధను । ఎరిగి । ఎరుకే నేనను తత్వంబును । నేనే ।
స్థిర ముక్తి సుఖరూపుడనుచును । సత్య పరిపూర్ణమగు పరమాత్ముడై
నే నిలువ ||అ||

40 వ తత్వం

1. హెచ్చరిక । హెచ్చరిక । హెచ్చరిక । బహు హెచ్చరిక । విచ్చికనుల
నీ నిద్రను చాలించుము జీవా బహు హెచ్చరిక ||హె||
2. చచ్చిపుట్టు ఈ కాయము కాదని సచ్చిత్స్వభు పరమాత్ముడు నేనని ||హె||
3. సకల దృశ్యము మిద్ధంబనుచును । నిష్కళంక చిన్మాత్రుడు నేనని ||హె||
4. అన్నిటి జూచెడువాడే నేనని । నన్ను జూచువాడెవ్వడు లేడని ||హె||

5. అంతఃకరణపు వృత్తుల జూచెడు | సత్య పూర్ణ పరంజ్యోతియు నేనని ||పా||
6. జాగ్రత్తృష్ణ సుషుప్తుల మూటిని | బాగుగ నెరిగెడు సాక్షియు నేనని ||పా||
7. నిద్రలోను సర్వము లీనంబగు నిద్రను గెల్లి | ప్రభువే నేనని ||పా||
8. నిను నీ వెరిగిన దృశ్యం బడగు || కనుమిదియే నీ పూర్ణ భావమని ||పా||
9. జడ భావములను ఎరుగు చుండెను | మృడుడే నేనని దృఢముగ నమ్ముము ||పా||
10. రాగద్వేషము లను చోరులు నీ | యోగ ధనంబును అపహరింతు లిక ||పా||
11. జీవుడు నే కాదనుచు గురుమహా | దేవుడే నేనని నెమ్మది బొందుము ||పా||

41 వ తత్వం

1. ఏల జేసెద విట్టి రాజన పూజలను ఫలమేమిరా |
మేలు కలుగదు యముడు విడువడు బాధతొలగదు చూడరా ||ఏ||
2. నీదు భార్యకు మంచి రోజా మల్లెపూలను దెత్తువు |
ఆది దేవుని పూజకని గన్నేరుపూలను దెత్తువు ||ఏ||
3. తరుణికోలినదెల్ల నిచ్చుచు కష్టమును లెక్కింపవు |
హరుని సేవకు గురుని సేవకు రేపుమాపని యందువు ||ఏ||
4. భరతనాట్యంబన్న పైకము లెక్క పెట్టకపోదువు |
గురుని సేవకు నిన్ను పిల్లిన తిరిగి వచ్చెద ననెదవు ||ఏ||
5. కరముచే జపమాల త్రిప్పచు జపము చేసెదనందువు |
కరణమందున తరుణి మోహపు లీలసల్పచు నుందువు ||ఏ||
6. సతిసుతాదుల ప్రీతి కొరకై కన్న కష్టము పడెదవు |
పతిత పావన పరమపురుషుని మరచి నీవే చెడెదవు ||ఏ||
7. వేదవాక్యము బోధసల్లిన పాట్లకొరకది యందువు
బాధకల్లిన వైద్యునికి పదివేల రూకలనిత్తువు ||ఏ||
8. సతిసుతాదుల మోహమందున కాలమెల్లను గడవుచు |

2. దుష్టుల సంగము దొలగించుచు నను । శిష్టుల సంగమ నందున గూర్చుచు
||కా||
3. మిథ్యాజగమును సత్యం బనుచును । తత్వము నెరుగక మత్తుడ నైతిని ||కా||
4. బొంకుచు వరులను వంచనజేసితి । ఇంకా ఎంతో పాపము జేసితి ||కా||
5. లెక్కలేని దోషములను జేసితి । దిక్కులేని పరదేశిని దయతో ||కా||
6. ఎక్కడి మోహము ఎక్కడి సుఖమిది || ఎక్కడిదో ఇది ఎందుకు వచ్చెనో ||కా||
7. సతిసుతులే నిజసుఖమని నమ్మితి । మతిమాలిన అతిమోహుడ నైతిని ||కా||
8. నిన్ను వినా నేనన్ముల నెరుగను । నిన్నే శరణంటిని మన్నింపుచు ||కా||
9. నిన్నేశరణ దోషములన్నిటి । మన్నించుచు ముక్తి నొసంగెద నంటివే ||కా||
10. శ్రీ గురు శంకరస్వామి సదాశివ । శ్రీ గురు మహాదేవ దేవ శివానంద ||కా||

44 వ తత్వం

1. విసుగుజెందరాదా । మనసా । విసుగు జెందరాదా || విషయము
సుఖమని మననము జేయుచు । విషమునె పానము జేయుచు
నుండువు ||వి||
2. దేహము లెన్నాయె । నీకీ । మోహము లెన్నాయె । దేహమో
హముల లెక్కను నీవిక । పూహించుటకైనను సాధ్యంబే ||వి||
3. ఎన్ని తల్లులైరో । నీకికా ఎన్ని తండ్రులైరో ఎన్ని సతులతో
భోగించితివో । ఎన్ని పిల్లలకు తండ్రివి యైతివో ||వి||
4. ఎన్నిమార్లు పుట్టి । నీ విక । ఎన్నిమార్లు గిట్టి । ఎన్నిభుజంబుల నీ
వెక్కితివో । ఎన్ని స్త్రీశానంబుల జొచ్చితివో ||వి||
5. తిన్నదె తినుచున్న । నీవిక । విన్నదె వినుచున్న । కన్నదె కన్నను
తిన్నదె తిన్నను । నిన్నీభ్రాంతియు ఎన్నడువదలునో ||వి||
6. కన్నులార నీవు । పీనుగ । లెన్నిజాచినావు || ఇన్ని జీవులను జంపిన
కాలుడు । నిన్నిక వదలునే పిచ్చిజీవుడా ||వి||

7. ఏల బ్రమించెదవు | నీ విక | యే లాశించెదవు | ఏలాశించెద వేల
ధరించెద | వేల నీవు బలుజాలి చెందెదవు ||వి||
8. చిక్కి తపించెదవు |భవమున | దిక్కులేక నీవు || కుక్కలీతిగా
మృత్యువు వెంబడి | వెక్కి వెక్కి నీ వేడ్డుచుబోదువు ||వి||
9. సతి యనునది యేది | నీదను | సుతుడనుటయు యేది ||మతి
హీనుండై మాంసపు బొమ్మను | సతియని సుతుడని మోహించె దవే ||వి||
10. చింతజేసి నీవు | కన్నరెంత గాల్చినావు | ఎంతటి కష్టము లెంతటి దుఃఖము |
లెంతటి సంకటముల బొందితివే ||వి||
11. చిక్కిమాయవలలో | పడితివి | దుఃఖపు నరకములో ||నిక్క
మెరుంగుము ఇంకైనను నీ | దిక్కు దారిగని సుఖమును బొందుము ||వి||
12. అక్కడ కెగిరెదవు మలనీ | విక్కడ దుమికెదవు || ఎక్కడ కెగిరిన
నేమియు జిక్కదు | నిక్కంబిదియని నామాటను విని ||వి||
13. నాది యనగనేల | నీవీ | బాధలొందనేల || ఆదియంతములు లేకుండెడు
భవ | బాధల నొందిన మతి రాలేదే ||వి||
14. కర్మను నమ్మకుము | నీ నిజ | మర్మము కనుగొనుము || కర్మంబను
బాడుగకీ దేహము | కర్మ తీలతే వుండదు నిముషము ||వి||
15. ముక్తి కోరలేదు | పెద్దల | మ్రొక్కి వేడలేదు || భక్తితోడ శ్రీ
గురు మహాదేవుని | నిక్క మెరుంగక ముక్తి లభించదు ||వి||

45 వ తత్వం

- వీడెవ్వడో చూడుమమ్మా | వీడీ | రేడులోకము లేలు ప్రభువగు నమ్మా ||వీ||
1. వీడేమియును జేయడమ్మా |ఐతే| వాడేలేకున్న ఏవనియయు కాదమ్మా |
ఏడేడ తానుండునమ్మా |వీడు | గూఢముగానుండు కానరా డమ్మా ||వీ||
 2. కన్నుల కగుపడడమ్మా | వీడు | చిన్నయుండై సర్వ వ్యాపకుడమ్మా ||
భిన్నము తా నెఱుగడమ్మా | వీని | కన్నవాడిక జన్మములకు రాడమ్మా ||వీ||

3. కనుచుండు కనులు లేవమ్మా । అట్లే । వినుచుండు నతనికీ చెవులు
లేవమ్మా । తను మధ్యమున నున్నాడమ్మా । ఈ తనువు నందున్న
ను తను వంటడమ్మా ॥వీ॥
4. సత్య రూపుండు వీడమ్మా । వీడే । మిథ్యాజగంబున కాధారుడమ్మా ।
చిత్తమునందున్నాడమ్మా । ఘోర । మృత్యువు మ్రింగిన భీరుడే యమ్మా ॥వీ॥
5. సర్వము తా నగునమ్మా । కాని । నిర్వకారుడై సర్వము జూచునమ్మా ।
గర్వము తా జెందడమ్మా । నానా దుర్వివాదములకు తా జిక్క డమ్మా ॥వీ॥
6. ఒక్కడై తానున్నాడమ్మా । ఐతే । ఒక్కడేయనుచును తా నెంచ
డమ్మా । ఒక్క అక్షర రూపుడమ్మా । తా నొక్కడైయున్నను సుఖ
స్వరూపుడమ్మా ॥వీ॥
7. పరమ పవిత్రుడేయమ్మా । వీని నెఱిగినవాడు సర్వము నెరుగునమ్మా ।
సరి వీని కెవడు లేడమ్మా । వీడే । గురు మహా దేవుడై తా వెల్లునమ్మా ॥వీ॥

46 వ తత్వం

1. ఎంతటి ఆశ్చర్యం । బిది తన । కెంతటి యజ్ఞానం ॥ ఎంతటి మూఢుం
డైనను ఎదురుగ । ముంతను జూచిన అది తాననునే ॥ఎం॥
2. ఎదురుగ జూచినను । తనువును । ఇదియే తా ననును ॥ ఇది యనునది
తన కన్యంబై తన । కెదురుగ కనబడు దానిని నేనన ॥ఎం॥
3. మల కాయంబిదిరా । తా ని ర్మలుడై యుండునురా ॥ మలమూత్రా
స్థుల మాంసపు కొంపను । మలరహితుండై దీనిని నేనన ॥ఎం॥
4. జడమై యున్నదిరా । ఇది బహు యిడుముల పాలగురా ॥ చ్యుడుడై
తానీ ఒడలిని పొడగని । విడువక మోహముచే కడుబడలుట ॥ఎం॥
5. పుట్టి వికారమును । జెందును । గిట్టుచు మన్నగును ॥ పుట్టని గిట్టని
దేవుడు తానై । పుట్టి గిట్టు ఈ కాయము నేనన ॥ఎం॥
6. ఎంతటి సాహసమో ॥ మాయకు । ఎంత పరాక్రమమో ॥ ఎంతటి తప

- సుల నైనను దేహ | బ్రాంతిని జాపుచు చింతల ముంచును ||౧౦||
7. ఉన్నది యనరాదు |మాయను | లేనిది యనరాదు || ఉన్నది లేదని
వూహకు జిక్కదు | చిన్నయుడై నిల్విన అది వుండదు ||౧౦||
8. హంస రూపుడగురా | తాను ని | రంశరూపుడగురా || కంసలి జేసిన
బొమ్మను శివుడని | సంశయ మొందిన శ్రుతి వాక్యములను ||౧౦||
9. జ్ఞానమె తా నగురా | ఎరిగిన | తానే శివుడగురా || తాను గురు
మహాదేవుని చేరక | తానీ తను వని భ్రమచే చచ్చుట. ||౧౦||

47 వ తత్వం

1. తత్వమసి మహావాక్యార్థంబును మన నించుచు సుఖమొందుమురా |
తత్వమసి మహావాక్యమునకు వాచ్యార్థము లాక్ష్యార్థముగనరా ||త||
2. ఆ శివుడే నీవై యున్నావని ఆ పదముల కర్థంబగురా|
ఆ శివుడే నీ వనగా నీకా వాచ్యార్థంబది పొందదురా ||త||
3. ఎచ్చట వాచ్యార్థంబది పొందక యుండునో దానిని వదలుమురా |
అచ్చట లక్ష్యార్థంబును గైకొన నిజముగ నీకది పొందునురా ||త||
4. జీవుడు దేహము తానని యుండిన వాచ్యార్థంబు విరోధమురా|
జీవుడు తన నిజరూపము నెరిగిన లక్ష్యార్థం బవిరోధమురా ||త||
5. త త్వదవాచ్యుండగు ఈశుడు సర్వజ్ఞుడు సర్వేశ్వరుడగురా |
త్వం పద వాచ్యుడు ఈ జీవుడు తా కించిజ్ఞుడు సంసారియురా ||త||
6. విద్యా విద్యోపాధి వశంబున విశేషణంబుల భేదమురా |
భేద విశేషణముల వదలి యధిష్ఠానము నెరుగ నభేదమురా ||త||
7. ఉభయ పదంబుల వాచ్యార్థంబును వదలుచు లక్ష్యార్థము గనరా |
శుభలక్ష్యార్థము గైకొని జీవుడే దేవుండనుచును కనుగొనరా ||త||
8. తత్వదలక్ష్యార్థమునకు సచ్చిత్సూఖ రూపంబగు బ్రహ్మమురా |
త్వంపద లక్ష్యార్థమునకు జీవుడు తుర్క నిజాత్మ స్వరూపుడురా ||త||

- రవినే మూయుచు రవించే వెల్గును రవించే నాశంబొందునురా ||జ్ఞ||
5. స్వానుభూతి లేకా పరబ్రహ్మము తానన తనకగు ఫలమేమి ।
తానా శాభాగ్రమునందలి ఫలముల నీటను గన ఫలమేమి ||జ్ఞ||
6. అద్దములో తన కగుబడు ఆ ధనరాశిని తనదన ఫలమేమి ।
బుద్ధిబలంబున శాస్త్రముజూచుచు బ్రహ్మము తానన ఫలమేమి ||జ్ఞ||
7. స్వానుభవంబున శుద్ధజ్ఞానము తానని దృఢముగ నిలవలెరా ।
తానీ దేహము నేనను భావము బొత్తిగ మానుచు నిలవలెరా ||జ్ఞ||
8. ఎంత దృఢముగా తా నీ దేమంబనునది యున్నదో చూడుమురా ।
అంత దృఢముగా జ్ఞానమే నేనని యుండిన నిజముక్తుండగురా ||జ్ఞ||
9. జ్ఞానమే నేనని దృఢముగ నిలిచే వరకును మననము మానకురా।
మానసము మననము దృఢమైతే నిధిధ్యాసమదినిలుచును రా । ||జ్ఞ||
10. నిధిధ్యాసమది దృఢముగ నిల్చిన సహజసమాధియు కల్గునురా ।
అదియేనిజముగ పరమపదంబగు నాతడె జీవన్ముక్తుడౌరా ||జ్ఞ||
11. బ్రహ్మముతానని వట్టిమాటలను చెప్పుకొన్న ఫలముండదురా ।
నెమ్మదిబొందుచు బోధరూపగురు మహాదేవుడై నిలవలెరా ||జ్ఞ||

51 వ తత్వం

- దూరమేమిరా । ముక్తి । దూరమేమిరా । పారమార్థ జ్ఞానమందు దూరి నిల్చినట్టి
యతికి ||దూ||
1. సారరహిత ఘోరసంసార విషయముల నలికి, పారరహిత పూర్ణుడైన ।
ధీర గంభీర యతికి ||దూ||
2. దేహమందు ।ఆత్మబుద్ధి, మోహమెల్ల తాను గాల్చి । సోహమర్థ
మెరిగి శుద్ధ । బ్రహ్మరూపుడైన యతికి ||దూ||
3. ప్రాణభింబ్రయములనెల్ల । మాని దృశ్యమనుచు తాను
మానసంబునందు వెలుగు జ్ఞానరూపుడైన యతికి ||దూ||

4. భీతినెరుగకుండ విషయ । ప్రీతి కత్తలించి ఘోర । మృత్యుభీతి మీరి
అస్తి । భాతి ప్రీతి రూపయతికి ||దూ||
5. సర్వవిషయములను ఎరుగ । సర్వసాక్షి యనుచు తాను ।
నిర్వకార నిర్వికల్ప । నిర్వలాత్మరూప యతికి ||దూ||
6. లోకమెల్ల తానటంచు । లోకనాథు డగుచు జాగ ।
రూకుడై వివేకియగుచు । నేకరూపుడైన యతికి ||దూ||
7. చర్మదేహ భ్రాంతి వదలి । కర్మమార్గమెల్ల మీరి ।
మర్మ మెరిగి తాను నిత్య । నిర్వలాత్ముడైన యతికి ||దూ||
8. జీవభావమెల్లవదలి । యేవికారములును లేక ।
భావములను మీరి వెలుగు । దేవుడైన జాణ యతికి ||దూ||
9. భేద భావములను మాని । సాధనలను మాని సహజ ।
బోధరూపు డగుచు నిజ స । మాధియందుండు యతికి ||దూ||
10. ఖ్యాతితోడ తాను యెల్ల । జాతి తనువులందు నిండు ।
చేతనంబెతాను యనెడి । లీల నెరిగినట్టి యతికి ||దూ||
11. ఎఱుక మరపు నెరుగు శుద్ధ । ఎరుక రూపుడైన పరమ ।
గురుమహా దేవుడగుచు । మెరయచుండు భీర యతికి ||దూ||

52 వ తత్వం

జయ గురుదేవ । జయ మహాదేవ ।

1. ఎన్ని జన్మముల నే జేసిన యా । పుణ్యఫలమెల్ల ఫలియించి నన్నిక ।
చిన్మయుడని బోధించుచు కృపతో । ధన్యుని జేసిన సద్గురునాథా |జ|
2. బ్రహ్మజ్ఞానముచచ్చే మోక్షంబని । బ్రహ్మము కేవల అపరోక్షంబని ।
బ్రహ్మముకావున వేద్యముకాదని । బ్రహ్మమే నేనని తెలిపిన దేవా |జ|
3. తత్వమసి మహావాక్యార్థంబున । ప్రితితోడ బోధించుచు నా కా
మృత్యుభీతి నిర్మూలము జేయుచు । మృత్యుంజయునిగజేసిన దేవా |జ|

4. తొమ్మిదిద్వారంబులు గల పులిని అ | హ మ్మతి వదలుచు జ్ఞానమె
నేనని | నెమ్మదిబొందిన పరమపదంబని | బొమ్మనిజంబునుజూపినదేవా |జి
5. సంచిత ప్రారబ్ధాగామున తా |మించిన సచ్చిత్తుఖ రూపుండని
పంచకోశవిలక్షణ సాక్షిని వంచనసేయక జూపిన దేవా |జి
6. పాతకుడని నే తాపము జెందుచు | భీతిని జెందిన నాకీ వరత | త్వా
ర్థము దెలుపుచు నీ పాపిని పర | మాత్మగ జేసిన సద్గురు నాధా |జి
7. భానుని సోముని వెలిగించిన యా | జ్ఞానమె పరిపూర్ణ బ్రహ్మాంబని |
జ్ఞానస్వరూపము బోధించుచు నీ | దీనుని గాచిన గురు మహా దేవ |జి

53 వ తత్వం

కామాక్షీ రాగం

ఆదితాళం

1. ఎరుకేగదా | ఉన్న | దెరుకేగదా | ఎరుగుచు సర్వము తన్నెరుగుచు నున్న |ఎరు|
2. జాగరమున విషయములను భింబ్రయ | యోగముచే విశ్వుడై ఎరుగుచున్న
|దెరుకే|
3. కలలో మనసనుకర్ణము చేతనే | కలను వెల్లించుచు తైజసు డనబడు |దెరుకే|
4. వరసుప్తిని సుఖమును యజ్ఞానము | నెరుగుచు ప్రాజ్ఞుడై మాయా వృత్తితో
|ఎరుకే|
5. ఎరుక మరపులను ఎరిగెడు ఎరుకై | తుర్వమునందున సాక్షిగ చున్నది |ఎరుకే|
6. ఏమియు లేదని లేదనుటను మాని | భూమానంద స్వరూపుడగు చున్న |దెరుకే|
7. ఎరుకే శ్రీ గురు మహాదేవుడై | స్థిరముగ నిర్మల సుఖముగ నున్నది |ఎరుకే|

54 వ తత్వం

1. ఎవ్వనిచే జగమిది నిర్మాణంబాయెనో అతడే పరబ్రహ్మ |
ఎవ్వని యందిది యుండుచు లీనంబొందునో అతడే పరబ్రహ్మ |ఎ|
2. సృష్టికి పూర్వము నందొకడే యుండెను సద్రూపుండై బ్రహ్మ |

- ఈక్షించుచు తనకన్యము లేరని బహురూపుండాయెను బ్రహ్మ |ఎ|
3. పంచభూత ప్రపంచ రూపమే తానాయెను ఆ పరబ్రహ్మ ।
ఎంచిచూడ నీ సర్వ దృశ్యంబున కభిష్టానము పరబ్రహ్మ |ఎ|
4. అజ హరిరుద్ర సదాశివ రూపము లెల్లను ధరియించెను బ్రహ్మ ।
నిజముగ కనుబడు ఈ జగమున కాధారంబే ఆ పరబ్రహ్మ |ఎ|
5. సురుడాయెను తా నసురుండాయెను నరుడాయెను పామరుడాయె ।
మరచుచు తను దా నానాయెనుల తిరుగుచు బహు రూపుండాయె |ఎ|
6. ఎటులీ మనసిది చెడకనె, కలలో రూపాంతరమును తాజెందు ।
అటులా బ్రహ్మము యే హానియు లేకనె జగదాకారముజెందు |ఎ|
7. బ్రహ్మమె తన మాయాశక్తి వుపాధిని సర్వేశ్వరు డనబడును ।
బ్రహ్మ అవిద్యోపాధి వశంబున తానే జీవుండనబడును |ఎ|
8. వేదము దేహము దేవాలయమును జీవుడు దేవుండను కనరా ।
బోధరూపుడై దేహమునందుండెడు చేతనమే దేవుడురా |ఎ|
9. జీవుడు పుణ్యవశంబున గురువును జేరుచు తత్వము గనవలెరా ।
జీవుడు తన నిజతత్వం బెరిగిన తానె గురు మహాదేవుడురా |ఎ|

55 వ తత్వం

1. ఆనందము । సహ । జానందము ॥
నానాత్వమును తా మానుచు నిల్చిన |ఆ|
2. హితమగు విషయము తనకు లభించిన । హితమగు చుండగ ఆ సుఖ
మది విషయానంద |ఆ|
3. నిద్రయందు సర్వము లీనంబై । నిద్రలోనగల ఆ మది బ్రహ్మ |ఆ|
4. మును పనుభవమున పొందిన సుఖమది । మనసుకువచ్చిన ఆసుఖ
మది వాస । నానంద ।
5. తనలో సుఖదుఃఖములను జెందక । మనసున తోచెడు ఆ సుఖ

- మది ము | ఖ్యానంద |
6. భోగపు బుద్ధిని వదలుచు నిజ వై | రాగ్యముచే తనకగు సుఖ
మదియే |నిజానంద|
7. అన్నిటి కంటెను ఆత్మయే సుఖమని | చిన్నయుడై నిల్వ, ఆ సుఖ
మది ఆ | త్యానంద
8. బాహ్యభ్యంతరముల మరచుచు పర | బ్రహ్మమె తానై నిల్విన
అద్వై |తానంద|
9. తత్వమసి మహావాక్యము నందలి | తత్వము విని కల్గిన సుఖ
మది వి | ద్యానంద |
10. పరమ భక్తితో గురుమహాదేవుని | చరణము లందైక్యము
నొందిన సహ | జానంద

56 వ తత్వం

- ఏమి సుఖం | బిది | ఏమి సుఖం | ఓ మనసా ఈ మనుజ శరీరం |బే|
1. చీము రక్తము మాంస మమేద్దము మూత్రభాడ మిదియనికనరా
వ్యామోహముచే సతియని సుతుడని నమ్ముచు నరకము
జెందకురా |ఏ|
2. మనుజుండు సురాపానము జేసిన తన బుద్ధియు చెడుచుండునురా |
వనితయను సురావాసన మనసుకు తగిలినచాలును మతిచెడురా |ఏ|
3. రావణుండు తన వంశముతోడ నశించెను సీతను మోహించి
దేవేంద్రుడు సహస్రాక్షుండాయెను తాను అహల్యను మోహించి |ఏ|
4. తను విది స్థిరమా ధనమిది సుఖమా | వనిత సుఖంబిది నిజసుఖమా
తనయులు సుఖమా ధ్యానము సుఖమా మేడలు సుఖమా
సొమ్ములు సుఖమా |ఏ|
5. జననము కష్టం బాల్యము కష్టం యౌవన మోహంబతి కష్టం |

- తను వార్ధక్యము జెందిన కష్టం కాలుని భయమో అతి కష్టం | ఏ |
6. తనయులు మూఢులు ఐతే దుఃఖం సతి జాలిణి ఐతే పెనుదుఃఖం | ధన
మది వచ్చిన చాలని దుఃఖం ధనమది దొంగిలి పోయిన దుఃఖం | ఏ |
7. చోరభయం దారిద్ర్యభయం శత్రువుల భయం బీరోగభయం | దార
సూతాదుల గతియేమోయని అనవరతముభయం మరణభయం | ఏ |
8. ఇట్టి జీవితమిది బహు సుఖమని కాలము వ్యర్థము పుచ్చకురా |
ఎట్లు ముక్తినే పొందగలను యని ఇంకైనను చింతించుమురా | ఏ |
9. వైరాగ్యంబును దయ పాలించుము యని పరమాత్ముని వేడుమురా |
భీరుడగుచు శ్రీ గురు మహాదేవుని కింకరుడై నిజమెరుగుమురా | ఏ |

57 వ తత్వం

1. మనసును జూడగ బహుచిత్తము అది కనబడకనే మాయంబగురా |
మనసే బుద్ధియు మనసే చిత్తము మనసే అహమని ఎరుగుమురా ||మ||
2. సంకల్ప వికల్పంబుల జేయుచు ఇది మనస నబడుచుండునురా |
సంకల్పంబున నిశ్చయించి ఇది బుద్ధి యనంబడు నెరుగుమురా ||మ||
3. చిత్త మనంబడు ధారణచేయుచు అభిమానించుచు అహమగురా |
తత్వము నెరిగిన మనస వ్యక్తము పూసర వెల్లిని బోలునురా ||మ||
4. ఉన్నది యదియని చూచెదమంటి లేకనెపోవుచు నుండునురా |
తిన్నగ లేదని చెప్పిన వెంబడె ఇదిగో నేనను చుండునురా ||మ||
5. భిన్నముగా బహునామ రూపముల బొందుచు నది దృశ్యంబగురా |
భిన్నము నాకదియవ అభిన్నమైననీలో లయమగు చుండునురా ||మ||
6. మనసిది జడమన చేతనమై తోచును చేతనమన జడమగురా |
మనసు జడంబగు నాత్మదృష్టిచే విషయమెరిగి చేతనమగురా ||మ||
7. జడమగు మనసిది ఎరుగుటెట్లయని నీవిక సంశయ మొందకురా |
పొడగ నయస్కాంతము జెందిన సూదిని పొందిన సూదిచలించునురా ||మ||

రుగ వనుచు | మానస ధీ వృత్తులను జూచుసాక్షియే | నేనని మర్తము
జూపిన గురునకు ||మం||

3. విశ్వ, తైజస ప్రాణి నామరూపుండె ఈ | దృశ్యవిలక్షణ సాక్షి
నేననుచు | పాశములెల్లను ద్రుంచి నేనీ పంచ | కోశాతీతుండని
జూపిన గురునకు. ||మం||

4. జగమందు నేనని జగమిదినాయందు | తగనుండునని మర్తమును
జూపుచు | జగమిది నాయందు లేదని జూపించి | జగదాధారుని
జూపి బ్రోచిన గురునకు ||మం||

5. ఎన్ని విధంబుల నెన్ని జన్మంబుల | నెన్ని తపంబుల నాచరించితివో
అన్ని ఫలించెను గురుమహాదేవుడై | నన్ను బోధించిన శ్రీ సద్గురునకు ||మం||

శ్లో|| మంగళం దేశికేంద్రాయ | నిర్గుణాయ మహాత్మనే
మంగళం దేవ దేవాయ | మహాదేవాయ మంగళం ||

ఓం తత్సత్

ఇతి శ్రీ మదఖండ సచ్చిదానంద నిత్య నిర్మల నిరాకార నిరామయ నిర్గుణ

పరబ్రహ్మ స్వరూపుండగు

శ్రీమన్నహాదేవ సద్గురుస్వామి కృపాకటాక్ష వీక్షణములచే

వే||బ్ర||శ్రీ వేదాంత సుబ్బయ్యశాస్త్రి విరచితనిజానుభవ ప్రకాశ

శ్రీ గురుదేవానంద పద్ధతి

సంపూర్ణం.